

Μέσα στον Οκτώβρη (1,17 & 31/10) πραγματοποιούνται τρεις δίκες στα δικαστήρια της Λάρισας με δεκάδες αγωνιστές που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις κατά της εγκατάστασης διοδίων στους εθνικούς αυτοκινητόδρομους και της εκχώρησης των κοινωνικών αγαθών σε εργολαβικές εταιρείες και τράπεζες.

Για κάθε ημέρα διαμαρτυρίας, από τις αρχές του 2010 έως το καλοκαίρι του 2011, έχει καταρτιστεί κι ένας φάκελος δικογραφίας, σε ορισμένες περιπτώσεις αυτεπάγγελτα, ενώ σε άλλες μετά από μήνυση της εταιρείας Αυτοκινητόδρομοι Αιγαίου. Οι κατηγορίες περιλαμβάνουν τα άρθρα 184,185,290 και 330 του ποινικού κώδικα, κι αν μπορούσαν ίσως να έβρισκαν κι άλλα.

Παρά το πολύ μεγάλο κύμα διαμαρτυρίας, την ίδια εποχή που μπήκαμε στα μνημόνια, τα διόδια είναι ακόμα εδώ με ένα πολύ μεγάλο τίμημα όχι απλά στη τσέπη μας αλλά με ένα αβάστακτο τίμημα θυμάτων στους δρόμους παράκαμψης των μπαρών που περιορίζουν το συνταγματικό δικαίωμα της ελεύθερης μετακίνησης. Κάθε μέρα διατήρησής τους είναι ο χρόνος αναμονής για νέα θύματα.

Στα δυο χρόνια αγώνων ξετινάξαμε τις συμβάσεις παραχώρησης δείχνοντας έγκαιρα ότι τη τύχη των δρόμων θα ακολουθούσαν κι άλλα κοινωνικά αγαθά (ρεύμα, νερό, λιμάνια, αεροδρόμια, παιδεία, υγεία).

Αποδείξαμε ότι οι πολιτικές επιλογές της εποχής αλλά και όσων ακολούθησαν μετά, οφείλονταν στο καθεστώς της ακήρυκτης χρεοκοπίας στην οποία είχε εισέλθει η χώρα ήδη από το 2007, την εποχή δηλ. που καταρτίζονταν οι συμβάσεις παραχώρησης των δρόμων.

Χαρακτηρίσαμε ανεδαφικές τις επιλογές πολλών έντιμων αγωνιστών για μετακίνηση σταθμών διοδίων μακριά από το δικό μας σπίτι, τη κατάργηση μεμονωμένων σταθμών, τη παραχώρηση καρτών ελεύθερης διέλευσης για λίγους, τη δημιουργία νέων ασφαλών δρόμων χωρίς διόδια και τη συντήρηση του παλαιού εθνικού δικτύου καθώς οι νομαρχίες και περιφέρειες ξέμειναν χωρίς πόρους μετά τη κατάργηση του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας (ΤΕΟ). Εξάλλου ποιος εργολάβος ή τραπεζίτης θα δεχόταν να υπογράψει μια σύμβαση που θα άφηνε πόρους για ένα εναλλακτικό κι ασφαλές δίκτυο χωρίς διόδια;

Απαιτήσαμε και απαιτούμε τη πλήρη κατάργηση των διοδίων και την επανεθνικοποίηση των δρόμων.

Μπορούμε να ομολογήσουμε ότι η κινητοποίηση της 31/7/14 στα διόδια Μοσχοχωρίου ήταν από τις πιο μεγάλες (και με το πιο δραματικό χαρακτήρα) που έχουμε συμμετάσχει στη Θεσσαλία από τον καιρό του κινήματος κατά των διοδίων.

Μπορούμε όμως να πούμε ότι για πρώτη φορά βρέθηκαν λύκοι και πρόβατα μαζί. Περιφερειάρχες, δήμαρχοι και βουλευτές που ψήφισαν ή στήριξαν το έγκλημα διαρκείας. Καθένας βέβαια πρέπει να ξεκινά από το γεγονός της μεταμέλειας των ανθρώπων αλλά δεν πρόκειται σίγουρα για ένα τέτοιο θαύμα.

Δεν ακούσαμε καμιά καινούργια πρόταση στις διάφορες συσκέψεις που έγιναν, τίποτα καινούργιο από όσα μας έλεγαν άνθρωποι με τις αντίστοιχες ιδιότητες τον καιρό του κινήματος των διοδίων κι επιχειρούσαν κάθε φορά να μας πουν να σταματήσουμε τις πανελλαδικές δράσεις για να αναλάβουν «θεσμικές» δράσεις...γιατί έχουν τις άκρες. Ποτέ δεν ανέλαβαν το έργο της καταγγελίας των συμβάσεων παραχώρησης των δρόμων που θα στεναχωρούσε κυβέρνηση, εργολάβους και τραπεζίτες. Το πώς εξελίχθηκε και γιατί το κίνημα των διοδίων άντεξε ενάμισι χρόνο σίγουρα θα έχουμε την ευκαιρία να μεταφέρουμε σε εσάς την εμπειρία μας και το τι μάθαμε.

Στη παρούσα φάση, σας καλούμε μάρτυρες υπεράσπισης στις τρεις δικασίμους που έχουμε δεκάδες αγωνιστές επειδή απορρίψαμε τη μεσολάβηση των «θεσμικών», δεν βρήκαμε επίπεδο «συνεννόησης» με εργολάβους και τραπεζίτες, κυβέρνηση, υπουργούς και φαρισαίους, επειδή εμπιστευτήκαμε τη δύναμη του λαού μας, επειδή καταγγείλαμε πρώτοι τη πολιτική της χρεοκοπίας και στεκόμαστε, παρά τις διώξεις, όρθιοι ενάντια στο κοινωνικό έγκλημα.

Πηγή:denplirano